BRUNO DE SEGNI, UNVOLLSTäNDIG. DISPOSITIO CATHOLICAE FIDEI, UNVOLLSTäNDIG

Enstehungsort unbestimmt, 2. Hälfte 15. Jh.

Seite 4v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35457
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

aliqn̄ tenebre nūc aut̄ luxm dnō
Talis ergo nox talesq̄ tenebre prio
relīquende sūt, et tūc orandū. De
hjs aut̄ tenebris exit hō et ad mā
uenit statim ut pm̄am agē incip.
Sic em̄ mā̄e finis noctis et initiū
diei, ita et pm̄a finis est p̄ni et mi
nui sanctitatis et religionis.

Mane astabo tibi. Quia inq̄ nos
exaudire non vis nisi mane, quāti
cius potero noctis tenebs reliquas,
et ad mane festinabo, et tūc astabo
tibi quasi familūs ad seruiendū para
tus. Et videbo q̄mā nō volēs deus
iniq̄tatē tu es. Her ergo erat causa
quare in nocte non exaudiebas, q̄mā
qui in nocte sūt iniquitate sunt.

Non habitabit iuxta te malignus
neq̄ permanebt̄ iniusti ante oculos
tuos. Tales em̄ in iudicio auditur
sūt. Collantur impij, ne videāt gl̄iā
dei. Quocirca q̄q̄ ysti dicū de illis
solūmō p̄ctorib̄ intelligimus q̄ in p̄tis
perseuāntes ad penitencia redire no
lūt, de quibus apl̄s aut̄ Secdm duri
tiā tuā et cor impenitēs thesaurizas
tibi irā in die ire et reuelacois iusti
iudicij dei, qui reddet vnicuiq̄ sēdm
opera sua. Vnde et subditur.

Odisti dne omēs qui operant iniq̄ta
tem perdes eos qui loquūt mendacīū.
Non dixit, qui operati sūt uel qui
locuti sūt, sed p̄ns tp̄us posuit, ut per
seuerāciā significaret. Qui em̄ in ta
libo perseuerāt, odio digni sūt et perdi
tione. Et quāuis omne mendacīū per
catū sit, de hēticis tamē maxīe intel
ligere debemus, et de oibus alis qui
causa decipiendi alios mentiuntur.
hoc em̄ et sequēcia significare videt.

Virū sanguinū et dolosū abhoīa
bitur dns. Vir sanguinū oīs hoī
cida dicit potest. Sed quia subdidit
Et dolosū, de hēticis hoc intelligendū
est, qui per dolos et decepcione aīas
hom̄ interficūt, q̄m̄ sit mors cor
poris quā ceteri hoīcide faciūt, q̄m̄
illā eterna est. her aut̄ tp̄alis, illa
sepat aīam a deo, ista solūmō a cor
pore diuidit. Merito ergo talis homo
abhoīabit a deo qui fera crudelior
est. Ego aut̄ in multitudīe mīe tue
Introibo dne in domū tuā. Ecce
mō consequitur etiā hereditate, sicuti
in tytulo psalmi de ea septū est.
Domū namq̄ dei in quā introire
se confidit celestē p̄riam et terras
viuētiū intelligio, in quā vt domū
non ex suis meritis, sz et in ilū dei
mia se dicit introire, qui p̄o filio nō
pepercit, sz pro nob̄ oīb̄ tradidit illū.

Adorabo ad templū sanctū tuum
in timore tuo. Templū dei xpi hua
nitas est, in qua habitat oīs pleitudo
diuinitatis corpalī. Hāc aut̄ adorare
debemus, sic in alio psalmo nob̄ p̄cipit.
Exaltate dnm deū nrm, et adorate
scabellū pedū eius q̄m̄ sānm est. Celū
michi sedes est dicit dns, terra aut̄
scabellū pedū meorū. Si em̄ terra
scabellū dei est, et scabellū eius adorare
debemus, ergo et terrā adorare debemus.
Nulla aut̄ alia terra est, que adoran
da sit, nisi her sola quā uerbū dei si
bi coniūxit, idest xpi humanitas, hoc que
in loco templū dei vocat. Ad hanc
aut̄ sancti adorāt, q̄nto tpe in hac vi
ta sunt. Et hoc q̄dem timore dei, quia
sic eā timet et adorat sic ipm̄ p̄rem
et deū. Deduc me dne in tua iusti
cia. Ergo mq̄ ecclia ad suscipiend
hēditatem festinō, sz dū in hac vita
sum, tua maxīa protectīōe indigeo,
vnde multū te rogo, ut in tua iusti
cia me deducas, et a hac iustica non
permittas me declinare. Ecce em̄ im
mici mei malignī spīs uidel hēterici et
tyrānī oīb̄ modis iter meū ipedie